

"GLAS NARODA"

(Slovenec Daily.)
Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President
VICTOR VALJAVEC, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
address of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Na leto velja lis za Ameriko in
Canadijo \$3.00
" pol leta 1.50
" leto na mesto New York 4.00
" pol leta na mesto New York 2.00
" Evropo za vse leto 4.50
" " pol leta 2.50
" " dreti leta 1.75
V Evropo p. dajamo skupno tri stavek.
"GLAS NARODA" izhaja vsak dan in
vsebuje neštej počitkov.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)
Issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

A Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpis in osebnosti se ne
natisnejo.
Denar naj se blagovoli pošljati po
Money Order.
Pri spremembni kraju naročnikov
grosimo, da se nam tudi prejšnje
dnevnišča naznam, da hitreje naj-
denam naslovnika.
Dopisom in pošiljanjem naredite naslov:
"GLAS NARODA"
22 Cortlandt Street, New York City.
Telefon: 4687 Cortlandt

Nepošteni mestni očetje.

O pittsburghskem mestnem zastopcu, ki obstoji in nečaj nad sto članov, je nek občinski zastopnik, katerga se radi sprejme podkupnine za prli, dejal: "V našem mestnem zastopstvu imamo le šest svetnikov, kjerih ni bilo mogoče kupiti z denarjem. Vsi ostali so na prodaj za denar, le teh šest ni bilo mogoče dobiti, ker so neumni norci." Mogoče je oni občinski zastopnik številko poštenih mestnih svetnikov nekoliko pomanjšal, tako, da imajo v Pittsburghu več nego šest kupljivih mestnih očetov. Toda, ako bi bilo v onem mestnem občinskem zastopstvu trideset, štirideset, petdeset, da celo sedemdeset poštenih članov, bil bi izrek, da "so oni, ki so pošteni, neumni norci," vendar le značilen. Besede onega mestnega očeta so sicer čudne, toda vsekakor resnične, kajti kaj tačega si ne bode izmisli. Vsakomur je namreč znano, da meščani prepogostoma smatrajo mestne svetnike za norce, ako slednji skrbe za to, da med svojim uradovanjem ne zbogate, kajti potom "honest Graft" se lahko marsikaj doseže.

V mestnej luži mesta Pittsburgh, Pa., saj tekom zadnjih let morda hujše gospodarili, kakor v kakem drugem mestu, toda vsakomur je znano, da že pogliki tudi v drugih mestih dobiti tako mesta jedino le zato, ker pričaknijo, da bodo zamogli izvrševati takozvani graft, kakor se jim bude poljubilo. Pri tem je pa značilno, da si občinsko imetje prilažejo na nepošten način vedno le ljudje, katerim v njihovem zasebenem življenju nihče ne more ocitati, da bi bili nepošteni. Pošteni trgovci postanejo pri nas čestokrat nepošteni mestni zastopniki.

Med takimi ljudmi je pa tudi mnogo tacil, ki v svojem sren niso pošteni, ki pa poslujejo pošteno le radi tega, ker so v to prisiljeni in ker niso imeli prilike nastopiti z nepoštenostjo. Toda kakor hitro pridejo v položaj, da si zmorejo prilastiti kaj javno sveto, porabijo to priliko prav gotovo. In ker je tak vlgled nad vse privlačen, jih posnemajo tudi oni, ki so bili preje že iz principa pošteni...

Mlad ropar.

Mount Clemens, Mich., 26. dec. Tukajnska policija je prijela 15 let starega John Uplegerja, pri katerem so našli raznih vrednostnih listin, karor tudi poštih denarnih nakaznic za skupno vrednost \$25.000. Tukajnske banke so že večkrat opazile, da imajo nekoliko nereda. Tat je jednostavno znalo odpreti poštno predale raznih bank in iz teh je vedno vzel nekoliko pošljatev. O tem so v bankah sicer vedeli, toda tatu niso mogli nikdar prijeti. Jetnik je priznal, da je že par tednov na ta način kradel.

Dečki ponesrečili.

Cassopolis, Mich., 26. dec. Pri drsaju na Stone Lake sta utonila dve dečki v starosti 14 in 16 let. Pomembje je bila sicer takoj pri rokah, vendar je pa prišla pregozo.

Bryan zopet doma.

Lincoln, Neb., 26. dec. Večni demokratični predsedniški kandidat, William Jennings Bryan, ki se je mudil nekoliko tednov na lovu v Mehiki, da tako pozabi svoj zadnji poraz pri volitvah, se je vrnil domov. Božični praznik je preživel v krogu svoje rodbine.

Nova vlada v Venezueli.

Prebivalstvo republike Venezuela se je rešilo jarma dosedanjega diktatorja Cipriano Castra in potrdilo ustanovitev povsem nove vlade, ktere na čelu je bil odbran dosedanj podpredsednik Gomez. Castro je politično mrtev in njegov naslednik je pokazal svojo autoriteto pred vsem na ta način, da bode kakor hitro močno poravnali vse mednarodne poteko, ktere je imela Venezuela z inozemstvom.

Castro ni bil vzor vrhovnega uradnika, kake dežele; to mora vsakdo priznati, ki je opaževal politiko imenovane republike tekom zadnjih let. Castro je na nepravičen način iz sredstva svojega ljudstva zelo obogatel in koncem konca je ves na ta način pridobljen denar varno naložil v inozemstvu!

K sklepnu tega poročila Vam všeč, g. urednik, srečno novo leto!

Josip Seharabon.

Forbes, Colo.
Cenjeni g. urednik:

Prosim, da natisnete teh par vrtic v Glas Naroda.

Takoj je nekoga jutra kralj Kolobocij zelo slabe volje. Bil je pa meglen in in dež je grozil. Ob takih dneh postaja človek navadno melahnolitep. Postal je tudi kralj Kolobocij.

Vprvi v njegovem življenju se mu je delo, da je njegovo kraljestvo premajhno in da njegovo ime ne bo doveden v poznejših dobah, izven v zgodbinskih učnih knjigah njegovega kraljestva.

"Oh, da bi bili mi vsaj tako slavni in oblastni, kakor je slaven in oblastni župan v Krkavici, ki vse sam zapoveduje, a tudi sam izvršuje, ker je likratu tudi biric."

Tako je džihvalil kralj Kolobocij ter počasi lezel iz postelje v svoje milki copate. Naenkrat mu je trečila v možgane imenita dež, tako, da je poskočil veselja, kolikor mu je namreč njegova rejenost dopuščala takoj skakanje. Potem pa je pozivom državnemu tajniku. In prišel je dolgoti tajnik, zaspan in začuden, da se zjubila njegovega kralju že na vse zgodaj pečati s literaturo.

"Tajnik, sedi in piši!" mu je zapovedal kralj Kolobocij.

In sedel je tajnik in pisal, kakor mu je narekoval njegov kralj.

"Mi, Kolobocij XXXIII., po božji milosti in previdnosti kralj in gospodar Devete dežele, zapovedujemo in ukazujemo, da se od danes naprej nobeden naših milih podanikov ne sme kopati v vodah našega kraljestva, ne v stoečih, ne v tekočih, inače zapade nevsega glava rabelju, njegovo premoženje pa državnemu blagajni.

Na dan sv. Pankracija, v XV. letu našega svetlega vladanja."

S satanskim nasmehom je dokončal tajnik to pisanje ter vzkliknil:

"To jih bo jezilo, naše meččane!"

"Da, to jih bo jezilo!" je dejal kralj Kolobocij z zadovoljstvom.

"Skrbite samo, da se ta prepoved nabije v dovoljnu število po mestu in vseh ter tudi ob Kaluškem jezeru, ob Kravjem potoku in reki Bistrici!"

"Veličanstvo, vse ukrenim!" odgovoril državni tajnik, se priklonil in odšel iz kraljeve spalnice.

Začuden so stali še istega popoldne devetodelični mesčani pred belimi lepkari ter zmajali glave nad kraljevo prepovedjo.

V prvem lipu se je zdelel ljudem stvar zelo nedolžna, če: "Kaj prihaja kralju v misel, da nam prepoveduje nekaj, na kar nihče niti misli ni?"

A čim dajde so se množile komentacije o najnovejši prepovedi, tem bolj so se razvremali duhovi.

In v edini kavarni prijaznega mesteca so isti večer že padale kaj ostre.

Stranka mladih je vpila o nasilju in trdnstvu in celo mirnejši može so ji priskrbovali. Bila je celo osmedesetletni starček, ki je s oslnjimi čemi brezupno zdihnil: "Upal sem, da se bom vsaj enkrat pred smrto kapal v domačih vodah; a še ju po vodi ta moj up, kakor sto drugih..."

Sklenili so tedaj meščani poslati takoj drugemu dne deputacijo do kralja, ki bi mu imela izročiti spomenico. Ko se je to vrnilo v mesto, ležal je kralj Kolobocij ves popoldan v bicevju ob Kaluškem jezeru, si mel roke ter se veselil, da ni prišel nihče kopati se v jezeru, dasi je vedel, da tudi pred njegovoj prepovedjo ni bilo nikogar v vodi.

Prihodnjega dne je prišla deputacija v kraljevi grad. Kralj je ni vsprel. Hotela je izročiti spomenico ministru notranjih stvari. Minister je pa sprejel že iz razloga, ker je bil analafet.

Klaverno se je vrnila deputacija v mesto. A ko je povedala nestropno kakojocim ves svoj nevspeh, zavala je nevarno ogorje, med meščani. Pričele so se demonstracije po mestu, in ko je nekdo zavil velezdaško besedo "konstitucija", prijal ga je že birci. A demonstrantje so nobili birci do dobrega.

Revolucija je bila popolna. Sicer je stranka zmernih hotelov pomirovalno vplivali na razdraženo množino in na nekem shodu je dejal njen prvak:

"Kralj ima popolnoma prav, da prepoveduje kopanje. Kopanje je nemoralno, ker se človek pri tem počakev v vsej svoji pohujljivi negoti. In niti najdaljši kopelj hlačice niso v stanu le kolikaj pokriti očividno grdro človeškega telesa."

Pomagalno nič, živigali so plemenitemu govorniku ter mu kričali v svoji zmoti "prodana duša" in "umazanci".

Kralj je pa medtem sedel v grmovju kraj Kravjega potoka ter se neznanco veselil, da nikogar ni bilo v vodi.

Danes je sedel, ker si je včeraj, ko je ležal na trebuhi, prehlabil zelo-

DOPISI.

Duluth, Minn.

Cenjeni g. urednik:

Prosim, Vas, da natisnete teh par vrtic v Glas Naroda.

Dne 30. novembra t. l. je tukaj v bolnišnici umrl naš rojak Ivan Gregorić. Bil je v Ameriki 20 let in doma iz Loškega potoka pri Ribnici. Ker ni bil pri nobenem društvu in ni imel denarja, smo morali nabirati pri usmiljenih rojakih za njegov pogreb, da smo ga pokopali kakor katoličan. Že zopet kako žalosten vzgled za take rojake, kateri še niso pri nobenem društvu!

K sklepku tega poročila Vam všeč, g. urednik, srečno novo leto!

Josip Seharabon.

Cenjeni g. urednik:

Prosim, da objavite sledeči dopis iz tukajšnje slovenske naselbine.

Slovenec naš je tukaj okoli 40, večinoma "ledig fantje". Vposleni smo v Chiross Fuel Co. v premogkopu. Zasluži se bolj po malem. Delamo pa od septembra naprej vsaki

družabnu tajnik ter počasi lezel iz postelje v svoje milki copate.

Naenkrat mu je trečila v možgane imenita dež, tako, da je poskočil veselja, kolikor mu je namreč njegova rejenost dopuščala takoj skakanje.

Tako je džihvalil kralj Kolobocij ter počasi lezel iz postelje v svoje milki copate.

Naenkrat mu je trečila v možgane imenita dež, tako, da je poskočil veselja, kolikor mu je namreč njegova rejenost dopuščala takoj skakanje.

Tako je džihvalil kralj Kolobocij ter počasi lezel iz postelje v svoje milki copate.

Naenkrat mu je trečila v možgane imenita dež, tako, da je poskočil veselja, kolikor mu je namreč njegova rejenost dopuščala takoj skakanje.

Tako je džihvalil kralj Kolobocij ter počasi lezel iz postelje v svoje milki copate.

Naenkrat mu je trečila v možgane imenita dež, tako, da je poskočil veselja, kolikor mu je namreč njegova rejenost dopuščala takoj skakanje.

Tako je džihvalil kralj Kolobocij ter počasi lezel iz postelje v svoje milki copate.

Naenkrat mu je trečila v možgane imenita dež, tako, da je poskočil veselja, kolikor mu je namreč njegova rejenost dopuščala takoj skakanje.

Tako je džihvalil kralj Kolobocij ter počasi lezel iz postelje v svoje milki copate.

Naenkrat mu je trečila v možgane imenita dež, tako, da je poskočil veselja, kolikor mu je namreč njegova rejenost dopuščala takoj skakanje.

Tako je džihvalil kralj Kolobocij ter počasi lezel iz postelje v svoje milki copate.

Naenkrat mu je trečila v možgane imenita dež, tako, da je poskočil veselja, kolikor mu je namreč njegova rejenost dopuščala takoj skakanje.

Tako je džihvalil kralj Kolobocij ter počasi lezel iz postelje v svoje milki copate.

Naenkrat mu je trečila v možgane imenita dež, tako, da je poskočil veselja, kolikor mu je namreč njegova rejenost dopuščala takoj skakanje.

Tako je džihvalil kralj Kolobocij ter počasi lezel iz postelje v svoje milki copate.

Naenkrat mu je trečila v možgane imenita dež, tako, da je poskočil veselja, kolikor mu je namreč njegova rejenost dopuščala takoj skakanje.

Tako je džihvalil kralj Kolobocij ter počasi lezel iz postelje v svoje milki copate.

Naenkrat mu je trečila v možgane imenita dež, tako, da je poskočil veselja, kolikor mu je namreč njegova rejenost dopuščala takoj skakanje.

Tako je džihvalil kralj Kolobocij ter počasi lezel iz postelje v svoje milki copate.

Naenkrat mu je trečila v možgane imenita dež, tako, da je poskočil veselja, kolikor mu je namreč njegova rejenost dopuščala takoj skakanje.

Tako je džihvalil kralj Kolobocij ter počasi lezel iz postelje v svoje milki copate.

Naenkrat mu je trečila v možgane imenita dež, tako, da je poskočil veselja, kolikor mu je namreč njegova rejenost dopuščala takoj skakanje.

Tako je džihvalil kralj Kolobocij ter počasi lezel iz postelje v svoje milki copate.

V padišahovej senci.

Opisani Zvezek May; na "Glas Naroda" priredil L. F.

TRETJA KNJICA.

IZ BAGDADA V STAMBUL.

(Nadaljevanje.)

In Damaska vodi velika karavanska pot v Meko, kamor se pride v 45 dneh. V Bagdad pridejo karavane v 30 do 40 dneh, poštni sel pa jaha na kameli do Bagdada samo 12 dñih. Svoje dñij je bila pošta iz Bagdada v Štambul grozno draga. Za navadno pismo so morali plačevati po 6 dñlarjev, za priporočeno pa celo deset.

Tudi jaz sem prišel iz Bagdada v Damask, toda ne po poštni poti, za kar sem imel svoje veroke.

Po zadnjih dogodkih sva Halefom ostala še šest dñij ob potoku, dokler se Halefu ni vrnilo zdravje, da sva se lahko napotila nazaj v Bagdad. Poprej sva pa še enkrat skupno preiskala vse sledove ob kanalu Anas, da se prepričava, če je bil Lindsay s svojimi tovariši res umorjen. Našla nisva ničesar. Ko prideva v Bagdad, nana najti prejšnji gospodar pove, da ni videl niti Angleške niti njegovih ljudi, torej sva bila prisiljena, da se glede njega oglašiva pri angleškem poslaništvu. Tako so začeli iskati po njem, vendar brez uspeha; napold se tudi jaz naveličam čakanju in sklepnim odpotovati iz Bagdada. Denarja sem imel dovolj, ker sem v razvalinah pri babilonskem stolpu našel dovolj novcev, ne sicer s kopanjem po kamenu in pesku, temveč na drug, zelo zanimiv način. Ko je namreč nekega dne moj Halef spal ob potoku in sem premisljeval o najnižem žalostnem položaju, se spominim besed Mare Durime, ktere je govorila, ko sem se od nje poslovil. Podala mi je amulet z besedami: "Dokler je zaprt, niscesar ne ponoma; kadar pa potrebuješ pomoci, tedaj ga odpiri, 'ru i' kulan ti bodo pomagal. Seveda od amuleta nisem pribekoval nobene pomoči; visele je dolgo časa na mojem vratu, ne da bi se brigal zarj; pri spominu na Mara Durime, pa se spominim tudi na njen amulet; sklenevam torej, da ga odprem. Ko razrežem ovoje, kaj mislite dobrin v njem — dve angleški bančni noti. Rad priznam, da sem nekako začuden, vendar ne žalostno gledal denar pred seboj. Pri takih vsebinah amuleta je star Mara Durime res imela prav, ko je rekla, da niscesar ne ponoma, dokler je zaprt. Kako pa je stara prišla oglede angleške denarja? No, o tem si nisem razbijal glave; denar je denar, ki pride povod prav. Najrajše bi jahal v Licem nazaj in se ji zahvalil. Odkar me je zapustil Anglež, sem seveda trpli tudi v denarnih obzirih; njegov "vse plačam sam, plačam dobro", je za mene siromaka preej pomenil; kadar me je Lindsay spremjal na potovanj, je vselej ogledeval. No, sedaj sem imel denarja dovolj za prvo silo, in s tem se mi je odvalil težak kamen od srebe. Tudi Halef se je zelo veselil, ko mu povem, kaj sem dobil v amuletu; da še povedam njegovo veselje, mu naznam, da sem sklenil jahati z njim k Hadedinom, njegovim rojakom, prvič radi njega, drugič pa tudi radi Angleževih služabnikov, ki so ostali svoje dñij pri Hadedinu.

Ko sva se v Bagdadu dobro okrepila in preskrbelo z vsem potrebnim, odpotujeva; pri gospodarju sva pustila naslov najinega prihodnjega bivališča v slučaju, da se vrne Lindsay. Jahanila sva čez Samaro v Tekrit (glej zemljevid azijske Turčije) in sva nato krenila proti zapadu ob reki Tatar, da se ogremo onim arabškim rodom, s katerim smo se svoje dñij bojevali v dolini stopnje (glej prvo knjigo, stran 201), ter sva par dñij pozneje spotoma srečala dva moža, ki nama povesta, da so se Samar Arabci preselili v bližino el Deir, da se ogremo večnemu preganjanju mosulskega guvernerja. Po kratki ježi dosegova srečno v el Deir, ne da bi se nama spotoma kaj posebnega pripetilo.

Najni prihod je provzročil žalost in objednem veselje. Amad el Ganzur se še ni vrnil k svojim. Ves rod je bil v največjih skrbeh za našo usodo, vendar so vedno upali, da se vrnemo nepoškodovani domov. Sedaj so pa vse njih nade splavale po vodi. Vsi Samarji so smrt njih vrhovnega šejka neizreceno objekovali in priredili velikansko žalovanje, da počastijo njegov spomin.

Vse drugače pa je bilo z Hano, ki se Halefu takoj vrže v naročje, ko ga zagleda. Halef je bil kar razočaran, ko zagleda svojo ženico, katero že toliko časa ni videl; njegovo veselje se je pa še povečalo, ko ga vodi Hana zajedno z menoj v šotor, da mu pokaže malega Hadžija, ki je za časa njegove odstotnosti nastopil svoje zemeljsko potovanje.

"In, ali veš, sidi, kakšno ime sem mu dala?" vpraša me Halefova žena.

"No?"

"Imenuje se — po tebi in svojem očetu — Kara ben Halef."

"Pametno si naredila, ti krona žensk in cvetlic med deklicami," zaklječe Halef. Moj sin postane junak, kakor je njegov oče, ker njegovo ime je bolj dolgo kot sulica sovražnika. Vsi možki ga bodo častili, vse deklice ga bodo ljubile, in vsi sovražniki bodo bežali, ko ga vode v boju zaslišalo ime Kara ben hadži Halef. Omar ben hadži Abul Abas ibn Hadži Davud al Gosara!"

Seveda je bil tudi šejk Malek grozno vesel, ko nam je stisnil desaico. Pri Hadedinu si je pridobil veliko spoštovanje, in kakor so bile trenutne okoliščine, sem bil prepričan, da mu bodo kmalu poverili dostojanstvo načelnika. V tem slučaju je pa tudi moj Halef lahko razumel, da postane sečasno šejk Samarjev.

Maleku so se pridružili še številni Arabci, ki so nas prijazno spremovali po vsem krajih, kjer smo se prvč modili, in zvečer smo sedeli pred šotori ali pa v šotorih; Halef je pa na vsa usta pripovedoval, kaj sva doživel, in seveda ni nikdar pozabil omeniti da me je vso pot varoval k oče svojega sina.

Obec Ireev, ki jih je pustil Anglež pri Hadedinu, ni bilo več v taboru. Za časa njih bivanja sta postala napol divja ter se priučila toliko arabščine, da sta se z ljudmi lahko razumela; ko sta pa slišala, da je njih prejšnji gospodar najbrž mrtev, sta me nujno prosila, naj jih vzamem s seboj, kar sem tudi sklenil storiti.

Določil sem, da potujem v Palestino in od tu po morju v Carigrad ali Štambul. Vendar bi še prej rad ogledal mesto Damask.

Toda Hadedini in niso takoj spustili iz svoje sredine. Halef je pa na vso moč sili, da ne spremjam v Damask; te želje mu nisem mogel odbiti, in ker sem ga videl tako srečnega pri svoji družini, sem sklenil, da raje še nekoliko počakam pri Hadedinu; tako se je moje bivanje pri Hadedinu veliko dalj časa vleklo kot sem prvotno nameralen. Teden za teden je mineval, leto se je bližalo svojemu koncu; sklenem torej za trdno, da odpotujem, in tudi Halef je bil zadovoljen.

Velik del vojnikov rodu Hadedin nas je spremjal do reke Evfrat, kjer smo se na levem bregu poslovili; Halef le za kratki čas, jaz pa večno. Preskrbel sem se dobro z živežem in z vsem potrebnim. Kmalu nam zgojno spremjevalec izpred očij. Teden pozneje pa že zagledamo hauranske višine; dva dñij prej pa sem doživel srečanje, ki je preej upljivalo na moje pozneje dogodek.

Nekega jutra namreč zagledamo pred seboj štiri kamelske jahake, ki so jahali v isti smeri kot mi. Ker hauranskim Beduinoom ni zaupati, in bi se rad pridružil omenjenim štirim jahacem, rečem svojim spremjevalecem, da poženjo konje v hitrejši tek. Toda ko nas jahaca zapazijo, poženjo tudi oni svoje živali v dir, vendar so naši konji hitreje tekli. Ko tujej pred rami spoznajo, da se jim vseeno vedno bolj približujemo, ustavijo svoje živali ter se umaknejo vstran, da jahamo mi naprej. Bil je star mož s tremi mlajšimi spremjevaleci, ki sicer niso bili bogve kako bojeviti, vendar dobro oboroženi za vse slučaje.

"Salam," pozdravim in ustavim konja. "Pustite orožje na svojem mestu, ker nismo paropari."

"Kdo ste?" vpraša starec.

"Trije Franki iz zapadne dežele, in moj služabnik je miroljuben Arabec."

Tu se zjasni starčev obraz in takoj me vpraša v slab francosčini:

"Iz ktere dežele si, gospod?"

"Iz Nemčije."

"Ah," reče, "to je zelo miroljubna dežela, kjer ljudje samo kavo piijo in kužige berejo. Od kod prihajate? Ali ste morda trgovci kot jaz?"

"Ne, jaz potujem po deželah, da spoznam narode. Prihajam iz Bagdada in sem namenjen v Damask."

"Toda mesto pisalnih stvarj nosi s seboj grozivo orožje."

"Ker bi se s peresom prav slab boril proti savražnikom."

"Je res," odvrne mož, ki si je predstavljal pisatelja najbrž z velikanskim peresom in z dvema lancema črnila. "Ali potujemo skupaj?" me vpraša nadalje.

"Rad. Ali greste tudi vi v Damask?"

"Da. Jaz stanujem v Damasku ter se vsako leto podam na pot k južnemu Arabeom po kupčiji. Baš sedaj se vračam s potovanja."

"Torej v božjem imenu, naprej!"

Trgovčeve nezaupanje je popolnoma zginilo. Sprevidel sem, da je pošten, odkritoščen mož in zvedel sem tudi, da nosi s seboj preejšnjo sveto dežarja.

"Tudi s Štambulom sem v živahn kupčiški zvezi. Potujete morda vi v Štambul?"

"Da."

"Ah, potem mi lahko ponesete tja pismo za mojega brata, za kar bi bil vam zelo hvalezen."

(Dalje prihodnjih)

Cenik knjig,

katero se dobe v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY,

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

DUŠNA PAŠA (spisal škof Fr. Baraga), platno, ručna obresa 75c, broširana 60c.

JEZUJS IN MARLJA, vezano v almonost \$1.50, fino vezano v usnje \$2.00, vezano v platno 75c.

KLJUČ NEBEŠKIH VRAT, vezano v almonost \$1.50.

MALI DUHOVNI ZAKLAD, žagrin, zlata obresa 90c.

NEBEŠKE ISKRICE, vezano v platno 50c.

OTROŠKA POBOŽNOST, 25c.

RAJSKI GLASOVI, 40c.

SKRIBLA ZA DUŠO, zlata obresa 80c, fino vezana \$1.75.

SRCE JEZUSOVO, vez. 60c.

SV. ROŽNI VENEC, vez. \$1.00.

SV. URA, zlata obresa, fino vezana \$2.00.

VRTEC NEBEŠKI, platno 70c, almonost imit. \$1.50.

UČNI KNJIGE.

ARECEDNIK SLOVENSKI, vezan 20c.

AHNOM NEMŠKO — ANGLEŠKI TOLMAČ, 50c.

ANGLEŠČINA BREZ UČITELJA, 40c.

ČETRTRO BERILO, 40c.

Dimnik: BESEDNJAK SLOVENSKEGA IN NEMŠKEGA JEZIKA 90c.

EVANGELIJ, vezan 50c.

GRUNDRISS DER SLOVENISCHEN SPRACHE, vezan \$1.25.

HRVATSKO — ANGLEŠSKI RAZGOVORI, veliki 40c, malo 30c.

HITRI RAČUNAR, 40c.

KATEKIZEM malo 15c, veliki 40c.

NAVODILO KAKO SE POSTANE DRŽAVLJAN ZJEDIN. DRŽAV. 5c.

NAVODILO ZA SPISOVANJE RAZNIH PISEM, never. 75c.

PODUK SLOVENCEM ki se hobejo naseliti v Ameriki, 30c.

PRVA NEMŠKA VADNICA, 35c.

ROČNI SLOVENSKO — NEMŠKI SLOVAR 40c.

ROČNI ANGLEŠKO - SLOVENSKI SLOVAR, 50c.

SLOVAR SLOVENSKO — NEMŠKI Janežič-Bartel, fino vezan \$3.00.

SLOVAR NEMŠKO — SLOVENSKI Janežič-Bartel nova izdaja, fino vezan \$3.00.

SLOVARČEK PRIUČITI SE NEMŠČINE BREZ UČITELJA, 40c.

SPRETNANA KUHARICA, broširovana 80c.

SPISOVNIK LJUBAVNIH IN ŽENITOVNIH PISEM, 25c.

VOŠČILNI LISTI, 20c.

ZGODBE SV. PISMA STARE IN NOVE ZAVERE, 50c.

ZABVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE.

ALADIN S ČAROBNO SVETILNICO 10c.

ANDREJ HOFER 20c.

AVSTRIJSKI JUNAKI, vez. 90c., nevez. 70c.

AVSTRIJSKA EKSPEDICILJA, 20c.

BARON RAVBAR, 20c.

BARON TRENT, 20c.

BELGRAJSKI BISER, 15c.

BENEŠKA VEDEŽVALKA, 20c.

BOŽIČNI DAROVI, 15c.

BUČEK V STRAHU, 25c.

BURSKA VOJSKA, 30c.

BOJTEK V DREVO VPREŽEN VI TEZ, 10c.

CAR IN TESAR, 20c.

CAROVNICA, 25c.

CRNI BRATJE, 20c.

CERKVICA NA SKALI, 15c.

CESAR FRAN JOSIP, 20c.

CESARICA ELIZABETA, 15c.